

delmek arcképei diszlettek. A bevonulási ut mentén sok tizezernyi lakosság foglalt állást, már a kora délelőtti órákban. A pályaudvaron a fenségek fogadására megjelent *Tisza* István gróf miniszterelnök a kormány tagjaival, *Bárczy* István polgármester, számos állami főméltóság, több tábornok, a képviselőház és főrendiház sok tagja, többek között *Beöthy* Pál, a képviselőház elnöke, az arisztokrácia számos tagja, köztük *Csekonics* Endre gróf, a Vörös Kereszt Egyesület elnöke. Pont két óra öt perckor robogott be az udvari különvonat a pályaudvarra, a pályaudvaron egybegyültek lelkes éljenzése közepette szállt ki a fenséges pár a szalonkocsiból. *Tolnay* államvasuti vezérigazgató jelentésének átvétele után *Bárczy* István dr. Budapest székesfőváros polgármestere üdvözölte a trónörökös párt, mire *Károly* Ferenc József trónörökös válaszolt.

Tisza István gróf bemutatta öfenségének *Andrássy* Gyula grófot, ki több képviselő társaságában jelen volt a fogadtatásnál. A pályaudvar előtt hullámló sokaság leirhatatlan lelkes ovációi közepette a fenséges pár a várakozó hintóba szállt és a menet megindult a vár felé. A merre a főherceg és neje elhajtattott, a község szünni nem akaró dörgő éljenzéssel és kendő lobogtatással üdvözölte a fenséges párt, a főherceg és neje személyesen köszöntö meg a lelkes üdvözlést.

Aszegedi honvédek esküje

Megremegett a föld a szegedi honvédek lábai alatt, amikor vasárnap reggel fesszes, délceg léptekkel kivonultak a belvárosi temető mögötti *lovassági gyakorlótérre*, hogy megújítsák katonai esküjüket.

Erre a lélekemelő és megható aktusra nagyon sokan mentek ki a szegedi ur társaságból s polgárságból, hölgyek, urak, gyermekek vegyesen. Reggel kilenc órakor *Czapik* Gyula dr. tábori lelkész ünnepi misét mondott a honvéd zenekar kíséretével. A tisztek *Nónay* Dezső ezredes vezetése mellett az oltár közvetlen közelében, valamivel távolabb a legénység hallgatta a misét. Mise után deszkákból összerótt és cseregalyakkal diszitett emelvényről *Czapik* dr. magasszárnyalásu, szivhez szóló beszédben buzdította a honvédeket egymás iránti szeretetre és bátorságra. Mikor felemlítette, hogy a most kezdődő hadjáratban önmagukat, itthon hagyott szüleiket, feleségeiket, gyermekeiket és azt a földet védik, amely az ő tulajdonuk s amely eddig őket táplálta, a meghatottság a legmagasabb fokra hágott és a polgári közönség, még az urak is könnyeztek. Nem a gyávaság vagy a fájdalom, hanem a belső megindulás, a meghatottság könnyei voltak azok.

A tábori lelkész után *Nónay* Dezső ezredparancsnok tartott gyűjtő hatású beszédet, kifejezve azt a reményét, hogy a magyar Alföld fiai méltóan meg fogják torolni a szerb gázságot és dicsőséget szereznek az ötödik honvéd gyalogezred zászlójának. Az ezredes tüzes, harcias beszédét gyakran szakította félbe a honvédek lelkes, dörgő éljenzése, mely valósággal elementáris erővel zúgott akkor, a

mikor *Nónay* ezredes emelkedett hangon kijelentette, hogy legfőbb vágya az, hogy ezredének gyászfátyolos zászlaja minél előbb *Nándorfehérvár* ormain lengjen.

A nagyhatású beszéd után a legénység anyanyelv szerint csoportokba állott fel. A hasonlíthatatlanul nagy többség *magyar*, következtek a magyarok mellett a *németek* vagy százan, utánuk ugyanannyi *román*, végül mintegy 60—70 *szerb*. A magyar esküformát *Homor* László százados, a németet *Unterreiner* Mihály százados, a románt egy egyéves önkéntes, a szerbet *Domba* Kristóf főhadnagy olvasta föl. Egymás után hangzott el: *Esküszünk, Wir schwören, Zsurem*. A leghangosabban a szerbek mondták el esküjüket. A legénység eskütétele után az arcél elé léptek a tisztek, majd félkörben körülvették *Nónay* ezredet és utána mondták ők is az esküt.

Következett az elvonulás. Diszmenetben léptek el a *Rákóczi-induló* hangjai mellett az ezredes előtt. Maga az ezredes, mint egy ércbe öntött szobor, keményen és mozdulatlanul ült deres harci paripáján, a tisztek meg a legénység, mint valami vasemberek, fesszes tartással és emelt fővel léptek el az ezredparancsnok előtt. A legénység után következtek a municionszekerek, aztán a géppuskások, tábori konyhák füstölő kéménnyel, az eleségszekerek, végül a munkásosztag.

Elragadtatással néztük valamennyien bámulatos fegyelmességű honvédeinket azzal a szilárd meggyőződéssel, hogy *ilyen csapatokkal győzni lehet*. Képzeljük csak el, hogy egy-egy zászlóalj több mint ezer fegyverese a *Lábhöz!* vezényszóra ugyanegy pillanatban értette puskatusát a földre. Egyetlenegy pillanat alatt ezernél több puskatus kopogása egyetlenegy hanggá olvadt össze. Az egész ceremónia alatt vagy tizszer ugyanazzal a fegyelmezett precizitással.

Az egész nézőközönség meggyőződésének adott kifejezést az egyik szegedi ur-asszony, aki e fenséges látvány hatása alatt elragadtatással kiáltott föl:

— *Most már bizom!*

Nem volna teljes honvédeink eskütételének a krónikája, ha föl nem emlitenők végül, hogy *Nónay* Dezsőné, az ezredparancsnok felesége nemzetiszín szalagos babérkoszorút akasztott az ezred zászlájára, a szalagokon e fölirással:

Győzelem! Dicsőség!

A népfelkelő hidör.

Az ujszegedi közuti hidat népfelkelők őrzik. Milyen lelkiismeretesen, arról érdekes jelenet tanuskodik, mely ma este játszódott le a hidon. Két igen előkelő rangú katonatiszt haladt át a hidon Ujszegedről jövet. Közben megállottak beszélgetni. Erre rögtön ott termett az egyik népfelkelő hidör, tisztelgett s így szólt:

— Felszólítom az urakat, ne álljanak meg a hidon s menjenek a dolgukra.

A magasabb rangú tiszt erre megdicsérte a szolgálatot teljesítő népfelkelőt, mire néhány polgárember, kik e jelenet tanúi voltak, fölkiáltott:

— Éljen a hadsereg!

Szóval a hidon szolgálatot teljesítő katonák nem katonásdit játszanak, hanem fontos kötelességet teljesítenek, ami mindnyájunknak nagy megnyugvására szolgálhat.

Ötvenhét szerb katonaszökevény Szegeden.

A szegedi rendőrségre tegnap és tegnapelőtt ötvenhét szerb katonaszökevényt internáltak az ország minden részéből. A szerb katonák a Dunán át szöktek hozzánk, ahol a határrendőrség elszedte fegyvereiket és azonnal Szegedre szállíttatta őket. Szegeden mindannyian elpanaszolták, hogy *a tisztek embertelen bándsmódja és a rossz élelmezés miatt szöktek meg Szerbiából*. Ma reggel a szegedi rendőrség toloncuton az ország belső városaiba irányította a katonaszökevényeket.

A nagybankok és a moratorium.

A miniszterelnöki sajtóiroda jelenti Budapestről a következőket: Az Osztrák-Magyar Bank budapesti főintézetének helyiségeiben a mai napon egybegyűlt helybeli mérvadó pénzintézetek a moratoriumra vonatkozó kormányrendelet értelmezése tekintetében egyértelműleg megállapították, hogy az összes folyó évi augusztus hó 14-ig bekövetkező esedékességek lejárat napja a rendelet intézkedése szerinti határnapra kitoltnak tekintendő. Egyidejűleg megállapodás történt arra nézve, hogy a moratorium tartama alatt is mindazon váltókat és utalványokat, amelyek bevételezést igényelnek, be fogják mutatni avégből, hogy az illetők szabadságában áll a lejáratokat beváltani vagy a moratorium által biztosított joggal élni.

Felhívás a nőkböz.

A Szegedi Katholikus Növédő Egyesület ápolónői tanfolyamot tart és ez uton kéri föl az egyesület tagjait, hogy a tanfolyamra jelentkezni sziveskedjenek.

A tanfolyamot végzettnek nemcsak az egyesület székházában, hanem a szükséghez képest más kórházhoz is be fognak osztatni. Akik részt venni kívánnak, kérjük az egyesület székházában (Korona-u. 18. sz. a.) jelentkezni sziveskedjenek. A tanfolyam helye, kezdete és ideje hírlapilag közöltetik.

A Szegedi Katholikus Növédő Egyesület elnöksége.

A behívott katonák kereset nélkül maradt családjaikért.

A szegedi társadalom mentő tevékenysége szépen halad előre. Ujabb adományként vasárnapon érkezett: A görög keleti szerb hitközség 500 koronát, Kovács József dr. 100 K, Vigyázó Rezső 15 K, Temesváry József 20 K, Tóth Ferenc 200 K, Tóth Pál 200 K, Lippay Nagy Antal 100 K, Buchwald Ármán 2 K, Feministák szegedi egyesülete 100 K, Reviczky Tamás 10 K, „Délmagyarország” 2-ik gyűjtése 140 K, Neumann Vilmos 20 K, Vasúti leszámoló hivatal második gyűjtése 105 K, Névtelenek gyűjtése dr. Dreyer után 14 K, A szegedi m. kir. pénzügyigazgatósági tisztviselők a háboru tartamára fizetésük 1 százalékát ajánlották föl, annak augusztus havi első részlete 59 korona 80 fillér. Özvegy Biedl Adolfiné urnő adományát tévesen adtuk először 20 koronában, mert ő a behívott katonák családtagjai számára 100 koronát adományozott. Ujabbán ismét 103 család részesült 5—12 korona segélyben. Eddigi kiadás 1105 korona. Fölkérjük a város közönségének vagyonszámát, sziveskedjenek adományaikat mielőbb megtenni, hogy a segélyezés és idő tartamával tisztában lehessünk.